Р Е Ш Е Н И Е
№ 2542

гр. София, 15.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 9 състав,** в публично заседание на 18.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8504** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК,вр.с чл.122 от ДОПК

Образувано е по жалба на Р. И. З. от [населено място] срещу РА № [ЕГН]/24.04.2013 година,в частта в която е потвърден и изменен с Решение №1300/26.07.2013 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се, че органът по приходите неправилно е определил основата за облагане за процесните години, а от там и е допуснал нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание,жалбоподателят-Р. И. З.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържат от адвокат П.,редовно упълномощен.Съображения относно незако носъобразността на издадения РА развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, който оспорва жалбата като неоснователна.Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение в размер.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено

следното:

Със Заповед №133/19.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП-гр.С. Д. Д. Т. е назначен за държавен служител на длъжността-Старши инспектор по приходите ,считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед №132/19.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП-[населено място] Г. К. е назначена за държавен служител при ТД на НАП- С. на длъжността- старши инспектор по приходите ,считано от 01.11.2009 година.

Със Заповед №39.12/28.09.2012 година на Директор ТД на НАП- [населено място], Я. Г. К. е преназначена на длъжността-Главен инспектор по приходите считано от 01.10.2012 година.

Със Заповед № РД-01-1354/01.11.2012 година на Директор ТД на НАП- [населено място] е наредено считано от 01.11.2012 година функциите на компетентен орган да издава ЗВР на основание чл.112,л.2,т.1 от ДОПК да се изпълняват от поименно изброени служители ,измежду които и Г. И. М.- Началник сектор“ Ревизии“.

С Решение № 2815/28.11.2012 година,Директор на Дирекция“О.“ е отменен РА от 30.05.2012 година в оспорената част на установените задължения по чл.47 от ЗДДФЛ за 2007, 2008, 2009 и 2010 година, издаден срещу жалбоподателя,върнал административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане на ревизия , като указал в 30 дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия от друг ревизиращ екип, отменил обжалвания РА в частта на установеното задължение по чл.35 от ЗОДФЛ/ отм/ за 2006 година и указал в 7 дневен срок от получаване на решението да бъде възложена проверка по реда на чл.129,ал.2,т.2 от ДОПК и издаден А., потвърдил обжалвания РА в частта на установените вноски за фонд ДОО и ЗО, оставил без разглеждане жалбата в останалата оспорена част и прекратил производството по жалбата в тази и част.

Със Заповед за възлагане на ревизия № 12090/12.12.2012 година,Г. И. М. на длъжност-Началник сектор Дирекция“ Контрол“възложил да бъде извършена ревизия на Р. И. З. от [населено място],определил състава на ревизиращия екип- Д. Д. Т. на длъжност главен инспектор по приходите и ръководител екип и Я. Г. К. на длъжност-Главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- данък по чл.48 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2007 година -31.12.2010 година,срока, в който следва да завърши ревизията до два месеца ,считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 20.12.2012 година/ факт, удостоверяващ се от приложеното на лист 373 от делото потвърждение,изходящо от жалбоподателя и от съпругата му.

На 18.02.2013 година до жалбоподателя е изпратено Уведомление по реда на чл.124 от ДОПК, че основата за облагане , ще бъде определена по реда на чл.122 от ДОПК.

Уведомлението е получено от жалбоподателя З. на дата 19.02.2013 година по електронен път/ за което свидетелства и приложеното на лист 95 от делото потвърждение , заедно с искането за представяне на доказателства.

На 06.03.2013 година, органите по приходите включени в състава на ревизиращия екип съставили РД №1209012, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по ЗДДФЛ и по периоди, подробно посочени в него.

Със Заповед за определяне на компетентен орган №К-1209012/11.03.2013 година,

Г. И. М. на длъжност- Началник сектор при ТД на НАП определил за компетентен орган по издаването на РА на Р. И. З. Д. Д. Т. на длъжност- Главен инспектор по приходите..

На 26.03.2013 година, ревизираният данъчен субект депозирал молба до органите по приходите, с която поискал да бъде удължен срокът за представяне на писмено възражение срещу съставения РД с още един месец.

С Решение №1300546/27.03..2013 година,органът по приходите,определен за компетентен по издаването на РА продължил срока за представяне на писмено възражение срещу съставения РД до 10.04.2013

Решението за продължаване на срока е връчено по електронната поща на ревизирания данъчен субект на 28.03.2013 година/ видно от потвърждението за получаване на решението, приложено на лист 46 от делото.

На 10.04.2013 година,ревизираният данъчен субект подал възражение срещу съставения РД,в което подробно изразил несъгласието си с предложението за установяване.

На 24.04.2013 година, Д. Д. Т. на длъжност- Главен инспектор по приходите издала обжалвания РА №[ЕИК]/24.04..2013 година, с който установила задълженията на ревизирания данъчен субект па ЗДДФЛ за периода 01.01.2007 година -31.12.2010 година.

Заповедта за определяне на компетентен орган и РА са връчени на електронния адрес ревизирания данъчен субект на 07.05.2013 видно от потвърждението, приложено на лист 42 от делото/.

На 29.05.2013 година, ревизираният данъчен субект депозирал жалба до Директор на Дирекция" О.", срещу издадения РА.

На 26.07.2013 година,,Директор на Дирекция"О." изменил обжалвания РА,като установените с РА данък по чл.48 от ЗДДФЛ за 2008 година в размер на 6720,65 лева определил на данък в размер на 6120,65 лева,ведно със съответните лихви и потвърдил ревизионния акт в останалата обжалвана част.

Решението е връчено лично срещу подпис на жалбоподателя на 06.08.2013 година.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните основа съдебно-счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача.

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява ,че поддържа заключението си.

По делото е назначена,изслушана и неоспорена от страните допълнителна-съдебно- счетоводна експертиза, ,като в заключението си вещото лице е дало и подробен отговор и на допълнителните въпроси.

Разпитан в съдебно заседание експертът завява че, поддържа допълнителното си заключение, като доуточнява, че доказателства ,различни от приложените по делото не са му представени.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузив ния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява частично основателна.Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът

следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

В Разпоредбата на чл.122 от ДОПК са визирани особените правила при ревизия при особени случай, като законодателят изрично е изброил обстоятелствата, при наличието на които, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на алинея втора на чл.122 основа, едно измежду които е и наличие на данни за укрити доходи и приходи. Наред с визираните в ДОПК особени правила,ревизионният акт следва да отговаря и на останалите , визирани в разпоредбата на чл.160 от ДОПК реквизити.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/24.04.2013 година,е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите и ръководител екип при ТД на НАП- С. Д. Д. Т.,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП- С.-Началник сектор" Ревизии"в ТД на НАП-С. – Г. И. М. със Заповед №К 1209012/11.03.2013 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Наред с това, между страните няма спор, а и от събраните по делото доказателства се установява, че лицето Д. Д. Т. е заемала длъжността- главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С.. Отново от доказателствата по делото е установено ,че лицето, възложило ЗВР Г. И. М. към датата на издаване на ЗВР и З. е заемал длъжността- Началник сектор и е бил определен от Директор ТД на НАП С. за орган, който може да възлага ревизии.

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 120, ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,ном ер и дата,данни за ревизираното лице,обхавата на ревизията,извършените действия в ревизионното прозиводство,мотиви за издавеното му,разпоредителна част,в която са опрделени задълженията на ревизиранто лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви

.При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално-правните разпоредби на ДОПК- от възлагането на ревизията до издаването му, в това число и органът по приходите е уведомил изрично ревизирания данъчен субект, че ревизията му ще бъде извършена по реда на чл.122 от ДОПК и основата за облагане ще бъде определена по реда на чл.122 от ДОПК.

При издаването на ревизионния акт,органът по приходите е частично е спазил и материално правните разпоредби на ЗДДФЛ.

За разлика от обикновеното ревизионно производство, където установеното с ревизионния акт задължение подлежи на общо основание на доказване, тук при ревизията при особени случаи, законодателят изрично е предвидил, че при ревизиите по реда на чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в ревизионния акт, се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122 е подкрепено от събраните доказателства.

Правната регламентация на облагането на доходите на физически лица се съдържа в ЗДДФЛ в сила от 01.01.2017 година. В предметния обхват на закона, е облагането на доходите на физическите лица, включително от дейност като едноличен търговец. В чл.12 от ЗДДФЛ, е посочено, че обект на облагане са дохидте не местини

ичужедстаринни лица/ данъчно задължени по смисъла на чл.3 от закона/- това са местните и чуждестранните физически лица, които са носители на задължението за данъци по този закон и местните и чуждестранните лица, задължени да удържат и внасят данъци по този закон. Съгласно чл.6 от ЗДДФЛ,мМестните физически лица са носители на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република Б. и в чужбина. Според чл. 12. , от ЗДДФЛ, Облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че за процесната 2007 година, жалбоподателят не е подавал Г. по реда на чл.50 от ЗДДФЛ. Установено е ,че 18.08.2006 година/ който период е пред ревизирания ,но са представени доказателства от страна на жалбоподателя за формиране на началното салдо към 01.01.2007 година/, е усвоен ипотечен кредит от С. и Р. З. по сметка в [фирма]. На 11.09.2006 година, сумата в размер на 33 900 лева е прехвърлена па сметката с титуляр Р. З. в Ц., за периода от 14.09.2006 година до 10.11.2006 година са изтеглени суми в общ размер на 29 959.81 лева, а на 16.11.2006 година сметката на З. е захранена със сумата от 30 500 лева от Р. З. чрез превод от сметка в „Б.-М. и от 17.011.2006 година до 31.12.2006 година са теглени суми в брой-6200 лева, платени 5000 лева за покупка на дружествени дялове в [фирма] на 19.12.2006 година чрез превод с наредител Р. З. и са платени 6787 лева на „ ЕР Си [фирма] на 27.12.2006 година за покупка на лек автомобил и след приспадане на такси, банкови разноски, остатъкът в наличност към 01.01.2007 година е в размер на 11 368.93 лева.

Наред с това, в хода на двете ревизионни производства е и в хода на съдебното производство / в това число и при изготвяне на заключението на вещото лице/ по-скоро и двете заключения/, не са представени доказателства за доходите на съпругата на жалбоподателя през процесните периоди от 2007 година до 31.12.2010 година, като органите по приходите са установили наличност към 01.01.207 година общо за семейство З. в размер на 187 308.10 лева, формирана на база получените доходи от семейството през 2007 година./ който факт се потвърждава и от заключението на вещото лице,изготвило съдебно- счетоводната експертиза,неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено.

Наред с това,в хода на второто ревизионното производство са представени Договори за изкупуване на хлебна пшеница от 06.03.1995 година, от 20.05.1996, договор от 10.03.2006 година, договор за покупко- продажба 65/10.05.1997, договор за изкупване на хлебна пшеница от 3/01.03.1998 година, от които е видно,че съпругата на жалбоподателя е получила суми по договорите за процесните периоди, който факт не оспорен от страна на органите по приходите ,но по делото липсват доказателства сумите в размерите ,посочени в РКО да са налични към 01.01.2007 година./ който е един и от спорните въпроси по делото/.Твърдението на жалбоподателя,че сумата от 93 088360 неденоминирани лева или 88 106.92 лева / след деноминацията / която сума се потвърждава и от допълнителното заключение на вещото лице,неоспорено от страните/ следва да участва в началното салдо към 01.01.2007 година е неоснователно и неподкрепено с никакви доказателства.Тук е мястото да се отбележи ,че за разлика от обикновеното ревизионно производство, при ревизията по особения ред по чл.122 от ДОПК ,фактическите констатации се смятат за верни до доказване на противното/ като съдът е указал доказателствената тежест на жалбоподателя, още в

първото по делото заседание. На второ място доказателства, че посочената от страна на вещото лице сума в размер на 88 106.92 лева/ общо за семейство З. е била налична към 01.01.2007 година, не се представиха, още повече, че от периода на сключването на договорите- 1995-1998 година , е естествено жалбоподателят и съпругата му да са извършвали разходи за живот, за производство. На второ място, периодът е доста дълг и доказателства в тази насока ,че сумата от 88 106,92 лева е била налична,не се представиха нито в двете ревизионни производства ,нито в хода на съдебното производство. Обстоятелството,че вещото лице,изготвило допълнителното заключение е посочило, че при включване на доходите от дейност като земеделски производител на съпругата на жалбоподателя,семейство З. няма недостиг на парични средства за процесната 2007 година, не може да доведе до извода ,че посочените суми от доходи от дейност като земеделски производител на С. З. в действителност са били налични към дата 01.01.2007 година, още повече ,че въпросът на вещото лице е да установи началното салдо към 01.01.2007 година,като се включат посочените суми,придобити от С. З. като земеделски производител, ,но това не означава ,че сумите са налични и следва да участват в паричния поток за 2007 година Наред с това, доказателства, че сумата от 30 000 лева, дарена от бащата на съпругата на жалбоподателя през 1999 година, е била налична към 01.01.2007 година, също не се представиха.

Наличието на представена декларация от страна на лицето Р. И. С.- баща на съпругата на жалбоподателя- С. З. че през 1999 година е дарил сумата от 30000 лева, не може да бъде доказателство ,че същата е бил налична към дата 01.01.2007 година с оглед периода от време-8 години, а и по делото доказателства в тази насока не се представиха,както и такива , къде е съхранявана тази суми и в действителност, че е налична към 01.01.2007 година. Наред с това,представената декларация от страна на бащата на С. З. е един частен документ,който не се ползва с материална доказателствена сила.Доказателства ,че от 1999 година до 2007 година, семейство З. не са похарчили дареното, липсват/ както и такива, че тази сума е била налична и следва да вземе отражение в паричния поток към 01.01.2007 година. По делото не се представиха и доказателства какви доходи е получил жалбоподателя за периода от 01.01.2000 година до 31.12.2004 година изплатени от Политическа партия“Българска социалдемократическа партия“ и , че същите са налични към 01.01.2007 година.В обясненията си/ в хода на ревизионното производство/, жалбоподателят е посочил, че сумите ,които и е получил през процесния период са около 5000-7000 лева на година.Отново по отношение на така твърдените суми за цитирания период, на първо място, не се представиха никакви доказателства точно какви суми е получил жалбоподателят през процесния период, а на второ- с оглед дългия период от време и липсата на каквито и да било доказателства, както за реално наличната сума / разполагаема към 01.01.2007 година/ , такива доходи изобщо не са включени в паричния поток.

Неоснователен е и доводът на жалбоподателя, че сумата от 10 000 лева, по банков кредит от „Р. банк/ сключен на дата 08.09.2004 година следва да участва в паричния поток и сумата от 187 308 лева следва да се завиши с 10000 лева.В РД и РА, органите по приходите са преценили тази сума,но от доказателствата по делото е видно,че реално съпругата на жалбоподателя е усвоила на дата 15.10.2004 година сума в размер на 9850 лева. На първо място,от усвояването на сумата 2004 година- която реално е 9850 лева,а не 10 000 лева до 01.01.2007 година е изминал един доста продължителен период от време и по делото липсват каквито и да било доказателства, че тази сума е била налична към 01.01.2007 година. На второ място,

тази сума изцяло е похарчена на дата 15.10.2004 година/ като в РА подробно е описано на коя дата от тази сума какво е теглено и къде е изразходвано,и няма доказателства, че претендираната сума от 10 000 лева е била налична и разполагаема и към дата 01.01.2007 година / още повече ,че тя е усвоена от страна на съпругата на жалбоподателя и изразходвана във връзка с нейната дейност като земеделски производител.Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че в паричния поток следва да намери отражение и сумата от 34 000 лева, договорена по НА. От представения Предварителен договор за покупко- продажба от 31.08.2007 година,сключен между жалбоподателя и съпругата му в качеството на продавачи и лицето Т. В.- О.-Ц., по силата на който страните се задължили да сключат окончателен договор за покупко-продажба,като продавачът поел задължение да прехвърли собствеността върху собствен недвижим имот,представляващ СИО-дворно място, находящо се в [населено място] , [община], ведно с построената в него масивна жилищна сграда, а купувачът поел задължение да заплати на продавачите сумата от 40000 евро, платена по следния начин -12000 лева към момента на подписване на договора, а остатъкът от сумата ще бъде платен на продавачите към деня на подписване на нотариалния акт.

На същата дата- 31.08.2007 година е представен РКО от същата дата ,удостоверяващ плащането от страна на купувача на сумата от 12 000 лева, и тази сума в действителност е била на разположение на жалбоподателя, но е станала такава едва на дата 31.08.2007 година. Към дата 02.01.2007 година, когато съпругата на жалбоподателя е предоставила в заем сумата от 200 000 лева на лицето Р. К., безспорно жалбоподателят и съпругата му не са разполагали с тази сума от 12 000 лева, която да участва в началното салдо и да доведе до различен извод от формирания от страна на орган по приходите към датата на отпускане на кредита 02.01.2007 година и тази сума да е била налична у жалбоподателя и съпругата му. Наред с това, на дата 12.10.2007 година, е сключен Договор за покупко- продажба на недвижим имот, по силата ,на който С. З. лично и като пълномощник на съпруга си Р. З., продала на Т. В. О. – Ц. недвижим имот, находящ се в [населено място] за самата от 34 000 лева, които още бъдат платени на продавачите със средства по Договор за ипотечен кредит от 09.10.2007 година, сключен между купувача и [фирма], като в деня на изповядане на сделката , сем. З. са получили сумата от 28 000 лева, съгласно представен касов ордер от същата дата, а за разликата от 34 000 лева, купувачът Т. О. замества в дълг продавача по Договора за банков кредит.От заключението на вещото лице,изготвило съдебно-счетоводната експертиза/основна/, неоспорено от страните, ,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, се установява,че общо получените суми по двата ордера е в размер на 40000 лева, но доказателства за получаване на сумата от 34 000 лева по делото липсват/ от страна на жалбоподателя и съпругата му. Наред с това, от заключението на вещото лице,е установено ,че към 01.01.2007 година доходът общо не семейство З. е възлизал на 187 308,10 лева, разход 200 0000 лева- даден заем на 02.01.2007 година на лицето Р. К., направени разходи от семейството в размер на 3677,75 лева и разходи за издръжка и живот по данни от НСИ за 2007 година в размер на 6843 лева и недостиг на парични средства в размер на 12691,90 лева общо за семейството или за жалбоподателя- ½ от тази сума- в размер на 6 345,95 лева и за извършването на тези разходи в този размер, жалбоподателят не е притежавал парични средства , за да може да осъществи този разход, който пък от своя страна се явява основа за облагане.

Върху него е установен дължим данък по чл.48 ,вр с чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 856,11 лева и определена дължима лихва в размер на 477,66 лева. Жалбоподателят не представи доказателства, с които да обори фактическите

констатации в обжалвания ревизионен акт ,които при казаното по- горе, се смятат за верни до доказване на противното, при което определените задължения за процесната 2007 година са правилно установени. Настоящата съдебна инстанция намира за уместно да отбележи, че както органите по приходите ,така и Директор на Дирекция“ ОДОП имат неправилен подход при преценката на доказателствата и най- вече по отношение доказателствената сила на РКО- два броя,изброени по-горе и залегнали и в заключението на вещото лице във връзка с продажбата на недвижимия имот.Директор на Дирекция ОДОП в решението си по отношение на един от касовите ордери – този от 31.08.2007 година, посочва, че същият следва да вземе участие в паричния поток на семейство З. през 2007 година ,но в същото време другият представен РКО за сумата от 28 000 лева, следва да бъде изключен и да не влиза в паричния поток на жалбоподателя.От заключението на вещото лице се установява,че тези суми в размер на 40000 лева са предоставени на жалбоподателя, като краен извод, паричният поток,изготвен от вещото лице, не се различава от този определен от органа по приходите.

За процесната 2008 година, също жалбоподателят не е подал Г.. От основното заключение на вещото лице, е установено, че началното салдо на семейство З. към 01.01.208 година е в размер на 50 756,76 лева ,прибавени са суми в размер на 10649,11 лева- доходи от РЗ и преводи, включени с в разходната част на паричния поток разходите за издръжка по данни от НСИ/ предвид обстоятелството,че жалбоподателят е представил други доказателства за реално направени разходи за издръжка и живот на него и на съпругата му, липсват доказателства за нейните доходи/ в това число и с какъв характер са /, като вещото лице е включило предоставения от съпругата заем в размер на 150000 лева на 02.10.2008 година на трето лице.

Общо доходите на жалбоподателя на съпругата му за 2008 година възлизат на 61 405,85 лева , а общо разходи за 2008 година – 157 875 лева , или установен недостиг на парични средства в размер на 96 469,15 лева/ общо за двамата съпрузи ,като недостигът по отношение на жалбоподателя е в размер на 48 234,57 лева и дължимият данък съобразно чл.17 от ЗДДФЛ върху така определената данъчна основа, е в размер на 4823,46 лева. С РА е определена данъчна основа в размер на 6720,65 лева и върху не я определен дължимият данък, като с Решението на Директор на Дирекция“ ОДОП“ именно за 2008 година, дължимият данък е определен на 6120,65 лева. Настоящият съдебен състав намира ,че ревизионният акт в тази му част следва да бъде изменен,като основата за облагане за 2008 година бъде според заключението на вещото лице- 48 234,57 лева, а дължимият данък за 2008 година следва да бъде в размер на 4823,46 лева, ведно със съответните лихви..

По отношение на на 2009 година.

Отново жалбоподателят за тази процесна година, не е подавал Г. за доходите си. За този процесен период, съгласно изготвения паричен поток на семейство З. от страна на вещото лице и посочени в заключението,/неоспорено от страните и компетентно изготвено/, е видно, че началното салдо за този период е в размер на 0 лева,доходите от работна заплата на жалбоподателя- 2298,48 лева,изтеглена сума от банка в размер на 11805,31 лева, внесени суми по сметка в размер на 1185 лева и разходи за издръжка според НСИ 8019 лева, като приходната част/доходите на жалбоподателя за този период напълно покриват направените разходи на него и даже е налице излишък в размер на 4899.79 лева/ положителна разлика между приходната а разходната част за процесния период на семейство З. / в това число е налице положителна сума в размер на 2449,85 лева за жалбоподателя. Тук неправилно органът по приходите е определил както основата за облагане, така и дължимия данък, което води до незаконосъобразност на издадения РА и предпоставя

отмяната му в тази част.

Положението е същото и по отношение на процесната 2010 година.

За тази година, съгласно заключението на вещото лице ,изготвило съдебно-счетоводната експертиза ,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено и неоспорено/ е видно ,че началното салдо към 01.01.2010 година общо на семейство З. възлиза на 4899,79 лева, приходната част е сформирана от доходи от работна заплата в размер на 664,52 лева и изплатена сума от Р. в размер на 16754,67 лева,22 318,98 лева- доходи, разходната част на паричния поток е в размер на 12199,50 лева или общо за семейство З. е налице положителна разлика между доходи и разходи в размер на 10 119,48 лева/5059,74 лева за жалбоподателя разполагаема сума, предвид наличието на СИО/, при което отново не е налице превишение на разходите над доходите, за да се дължи данък по чл.48 от ЗДДФЛ. Р. акт и в тази част е незаконосъобразен и подлежи на отмяна.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна, но на него следва да се присъдят разноски съобразно с уважената част на жалбата в размер на 0.33 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА на Р. И. З. от [населено място] срещу РА № [ЕГН]/24.04.2013 година, в потвърдената част с Решение №1300/26.07.2013 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“- установените задължения по чл.48 от ЗДДФЛ за период 01.01.2007 година-31.12.2007 година- Данък по чл.48 от ЗДДФЛ в размер на 856,11 лева и лихва в размер на 477,66 лева.

ИЗМЕНЯ РА №[ЕГН]/24.04.2013 година,ИЗМЕНЕН с Решение № 1300/26.07.2013 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“ ЗА 2008 ГОДИНА, КАТО ИЗМЕНЕНИЯ С РЕШЕНИЕТО НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ДАНЪК ПО ЧЛ.48 ОТ ЗДДФЛ В РАЗМЕР НА 6120,65 ЛЕВА, ОПРЕДЕЛЯ НА 4823,46 лева, ВЕДНО СЪС СЪОТВЕТНИТЕ ЛИХВИ.

ОТМЕНЯ РА № [ЕГН]/24.04.2013 година в потвърдената част с Решение №1300/26.07.2013 година на Директор на Дирекция“ОДОП“-установените задължения по чл.48 от ЗДДФЛ за 2009 година в размер на 66.99 лева и лихва в размер на 27.27 лева и за 2010 година- данък по чл.48 от ЗДДФЛ в размер на 211.,34 лева и лихва в размер на 40.32 лева.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОДОП” ПРИ ЦУ НА НАП- ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА Р. И. З. СУМАТА ОТ 0,33 ЛЕВА РАЗНОСКИ ПО КОМПЕНСАЦИЯ.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя И на ответника по жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: